

P1696

Књижара
БЕРМЕКОВА И МАТИЋА
ЗЕМУН.

Библиотека
ЈОЦЕ ВУЈИЋА
у Сенти

ŠTA SE ČUJE

БИБЛИОТЕКА
Бр. 4129

Šta se ono čuje iz Zagreba grada?
Ne čuje se dobro gdje god pravda strada.

A šta li se čuje sa Peštanska globa?
Ne čuje se dobro gdje slepilo proba
Igrati se pusto žeravicom živom,
Ugovore gazit' na svom putu krivom.

Znamo mi to dobro kako se rakâmi:
„Hrvati su slabi kad ostanu sami“.
I glas jedan srpski prevari se, kliče:
„Ta hrvatska borba Srba se ne tiče“.
(Glas je ovaj samo trenut bola kren'o, —
Al to nebi bilo srpski ni pošteno.)

Na Hrvata s' dižu laže i kleveti,
A to samo zato da mu s' lakše preti;
Na Hrvate dižu verige i mrežu,
Il da ga ulove ili da ga vežu;
Juče bila pretnja a hajka već danas,
A pri ovoj hajci računaju na nas,
Na uvrede one, bole srpskog roda, —
Ali stan'te malo, krv još nije voda.

Koprenu mi dajte, da pokrijem njome
Sve što nije bratsko u narodu tome,

*) Pjesma slavnog srpskog pjesnika Zmaja
Jovana Jovanovića.

A istina stara da s' pokaže jača:
U nevolji znat ćeš, koji su ti braća.

Hrvat se ne bori da što otme kome, —
Čuva sveti oganj na ognjištu svome,
I dok tako čini, u najteži dani
I Bog je i pravda na njegovoj strani.
A kuda će Srbin? Zar on da se daje
Putu, na kom nema Boga ni pravde.

Šta se nama pati, to mi Srbi znamo,
A taj ponos neda, da primimo dara
Koji braću našu hoće da obara.
Hrvati su danas na odporu čisti,
A nevoljom njinom ko bi da s' koristi,
Taj bi drag i mio hajkačima bio,
— Ali bi poštenje srpsko pogazio.

Trgujući židski rana se ne vida;
Na poštenju samo budućnost se zida.
Danaske nam braća na prelomu pate,
Teško im je reći: pomози nam brate!
Al mi razumemo i ko zbori nemo, —
Budućnosti našoj mi to dugujemo.

Za to Srbi čujte, čvrsto stojte sada
Na braniku, gdje je i zakon i pravda!
Ojačajte snagu patnika Hrvata,
Neka zna, da ima u nevolji brata;
Nek se jednom vidi, kakva j' sloga blago
A oni će poslie — — kako im god drago.

Поклон
ЈОЦЕ ВУЈИЋА из Сенте
УНИВЕРЗИТЕТ. БИБЛИОТЕКА
У БЕОГРАДУ

ODGOVOR

dičnomu Zmaju Jovanu Jovanoviću na pjesmu

ŠTA SE ČUJE?

koju netom donese njegov časopis „Starmali.“

Hvala Tebi, starče, na tom bratskom glasu,
Ti ko prorok kažeš pute k našem spasu!

Nek umine mržnja, nek zašuti zloba,
Pružimo si ruke, al ne preko groba,
U koj bi nas rado pokopali žive,
Rad nesloge naše svemu zlu nam krive.

Znamo i mi dobro, kad nas stisnu čami:
Propadosmo biedni, budemo li sami!
I nas ljuto boli radost bratskog' druga,
Dok nas mori krivnja, dok nas mori tuga,
I ta tužna radost zavedena brata
Od nepravde težje srca nam se hvata.

Al Ti pravo veliš: krv još nije voda,
A bar mi smo jedni sinci jednog roda!
Za usluge tudjin jednako nam vraća,
Jednako smo biedni, jednaka smo braća!
I gdje nama zlotvor naša prava grabi,
Time i vam prieti, time i vas slabi;
Kad pokopa jadne, nas današnjeg jutra,
To budite stalni: vas će odmah sutra!

Gdje se Hrvat bori za svetinju svoju,
Nesme Srbin manjkat u tom težkom boju;

Ta svetinja obim nada sve je draga,
Ta svetinja kruna svega nam je blaga!
Za nju ćemo rado ginut smrću priekom,
Jer ju majke usisasmo mliekom!
Mi naš jezik mili satrti ne damo,
Jer što on nam vriedi — to mi dobro znamo;
Za nj' ćemo se svakoj prikloniti žrtvi,
Jer satru li njega — to smo i mi mrtvi!

Suvražnici naši tek iz zlobe puke
Daju vam prot bratu nož u biele ruke,
Pa zar vi da vragu vjerujete sliepo?
Ah! to ne bi bilo pošteno ni liepo!
Zar da vama nikne boljoj sreći nada
Iz našega jada, iz našega pada?!
Morali bi prije poginut od stida:
Na poštenju samo budućnost se zida!

Al vi ste se evo ponieli pošteno,
Razblažili naše srce raztuženo,
I to srce sad vam na tom blagodari:
Nek za uvijek padnu naši jadi stari!
Uzdajmo se u se i u našu slogu,
Pa će vidjet sviet, što složna braća mogu!

August Harambašić